

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

07. Το βιβλίο των ιστοριών για φαντάσματα (07. Petavatthupāḷi)

2. Το κεφάλαιο για την Ούμπαρι (2. Ubbarivaggo)

[Pv 13-25, PTS 14-45]



PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

07. Το βιβλίο των ιστοριών για φαντάσματα

2. Το κεφάλαιο για την Ούμπαρι

1. Η ιστορία του φαντάσματος που απελευθερώνει από τον κύκλο των επαναγεννήσεων

- 95.** «Είσαι γυμνή και άσχημη στην εμφάνιση, αδύνατη με φλέβες που καλύπτουν το σώμα σου·
με προεξέχοντα πλευρά, ισχνή, ποια είσαι εσύ που στέκεσαι εδώ;»
- 96.** «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι φάντασμα, δυστυχής, ανήκουσα στον κόσμο του Γιάμα·
Αφού έκανα κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων».
- 97.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε;
Ποιας πράξης ως επακόλουθο, από εδώ πήγες στον κόσμο των φαντασμάτων;»
- 98.** «Δεν είχα συμπονετικούς, σεβάσμιε κύριε, ούτε πατέρα ούτε μητέρα ή ακόμα και συγγενείς·
που θα με παρότρυναν "δώσε δωρεά", με γαλήνιο νου σε ασκητές και βραχμάνους.
- 99.** «Από τότε εγώ πεντακόσια χρόνια, επειδή έτσι περιφέρομαι γυμνή·
Κατατρωγόμενη από την πείνα και τη δίψα, αυτός είναι ο καρπός της κακόβουλης πράξης μου.
- 100.** «Σε προσκυνώ, κύριε, με γαλήνιο νου, δείξε μου συμπόνια, ήρωα με μεγάλη δύναμη·
αφού δώσεις οτιδήποτε, αφιέρωσέ το σε μένα, απελευθέρωσέ με από τον κακότυχο κόσμο, σεβάσμιε κύριε».
- 101.** «Καλώς», απάντησε εκείνος, ο συμπονετικός Σαριπούττα·
Αφού έδωσε στον μοναχό μια μπουκιά, και ένα κομμάτι ύφασμα όσο μια παλάμη·
Και πόσιμο νερό ενός κυπέλλου, της αφιέρωσε την προσφορά.
- 102.** Αμέσως μετά την αφιέρωση, το επακόλουθο εγέρθηκε·
τροφή, ένδυμα και πόσιμο νερό, αυτός είναι ο καρπός της προσφοράς.
- 103.** Τότε αγνή, με καθαρά ενδύματα, φορώντας το άριστο ύφασμα της Κάσι·
Στολισμένη με ποικίλα ρούχα και κοσμήματα, πλησίασε τον Σαριπούττα.
- 104.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα·
φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.

- 105.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 106.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη
έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»
- 107.** «Χλωμή, αδύνατη, πεινασμένη, γυμνή, με σχισμένο δέρμα·
ο σοφός συμπονετικός στον κόσμο, αυτήν εμένα είδε δυστυχημένη.
- 108.** Αφού έδωσε στον μοναχό μια μπουκιά, και ένα κομμάτι ύφασμα όσο μια
παλάμη·
Και πόσιμο νερό ενός κυπέλλου, μου αφιέρωσε την προσφορά.
- 109.** «Δες τον καρπό της μπουκιάς, τροφή για χίλια χρόνια·
τρώω εγώ που επιθυμώ τα επιθυμητά, με πολλές γεύσεις και λαχανικά.
- 110.** «Ενός κουρελιού στο μέγεθος της παλάμης, δες το επακόλουθο πόσο μεγάλο·
Όσα ενδύματα υπήρχαν στο βασίλειο του βασιλιά Νάντα.
- 111.** «Περισσότερα από αυτά, σεβάσμιε κύριε, είναι τα ρούχα και τα σκεπάσματά
μου·
μεταξωτά και μάλλινες κουβέρτες, λινά και βαμβακερά.
- 112.** «Άφθονα και πολύτιμα, αυτά κρέμονται στον αέρα·
εγώ λοιπόν αυτό φορώ, ό,τι κι αν είναι αγαπητό στον νου.
- 113.** «Και πόσιμο νερό ενός κυπέλλου, δες το επακόλουθο πόσο μεγάλο·
Βαθιές και τετράγωνες, λίμνες με λωτούς καλοφτιαγμένες.
- 114.** «Με καθαρό νερό, με ωραίες όχθες, δροσερές, χωρίς δυσάρεστη οσμή·
σκεπασμένες με λωτούς και κρίνους νερού, γεμάτες με στήμονες υδρόβιων
λουλουδιών.
- 115.** «Εγώ χαίρομαι, παίζω, ευφραίνομαι χωρίς φόβο από πουθενά·
τον σοφό συμπονετικό στον κόσμο, σεβάσμιε κύριε, ήρθα να προσκυνήσω».

Η ιστορία του φαντάσματος που απελευθερώνει από τον κύκλο των επαναγεννήσεων, πρώτη.

2. Η ιστορία του φαντάσματος της μητέρας του πρεσβύτερου μοναχού Σαριπούττα

- 116.** «Είσαι γυμνή και άσχημη στην εμφάνιση, αδύνατη με φλέβες που καλύπτουν
το σώμα σου·
με προεξέχοντα πλευρά, ισχνή, ποια είσαι εσύ που στέκεσαι εδώ;»
- 117.** «Εγώ είμαι η δική σου μητέρα, σε άλλες γεννήσεις στο παρελθόν·
γεννήθηκα στη σφαίρα των φαντασμάτων, ταλαιπωρημένη από πείνα και δίψα.

- 118.** «Πεταμένο, ριγμένο σάλιο, βλέννα, φλέγμα·
Και λίπος αυτών που καίγονται, και αίμα αυτών που γέννησαν.
- 119.** «Και το αίμα των πληγωμένων, αυτών με κομμένη μύτη και κεφάλι·
Κυριευμένη από πείνα τρώω, αυτό που ανήκει σε γυναίκες και άνδρες.
- 120.** «Τρώω πύον και αίμα, των ζώων και των ανθρώπων·
Χωρίς καταφύγιο και χωρίς σπίτι, με τελικό προορισμό το μπλε κρεβάτι.
- 121.** «Δώσε μου, παιδί μου, δωρεά, και αφού δώσεις, αφιέρωσέ την σε μένα·
ίσως να απελευθερωθώ από τη διατροφή με πύον και αίμα».
- 122.** Αφού άκουσε τα λόγια της μητέρας, ο Ουπατίσσα γεμάτος συμπόνια,
απευθύνθηκε στον Μογκαλλάνα, τον Ανουρούντα και τον Καππίνα.
- 123.** Αφού έφτιαξε τέσσερις καλύβες, τις πρόσφερε στην Κοινότητα των τεσσάρων
σημείων του ορίζοντα·
Τις καλύβες και τροφή και ποτό, αφιέρωσε ως προσφορά στη μητέρα του.
- 124.** Αμέσως μετά την αφιέρωση, το επακόλουθο εγέρθηκε·
τροφή, πόσιμο νερό και ρούχο, αυτός είναι ο καρπός της προσφοράς.
- 125.** Τότε αγνή, με καθαρά ενδύματα, φορώντας το άριστο ύφασμα της Κάσι·
Στολισμένη με ποικίλα ρούχα και κοσμήματα, πλησίασε τον Κολίτα.
- 126.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα·
φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 127.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 128.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη
έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»
- 129.** «Εγώ είμαι η μητέρα του Σαριπούττα, σε άλλες γεννήσεις στο παρελθόν·
γεννήθηκα στη σφαίρα των φαντασμάτων, ταλαιπωρημένη από πείνα και δίψα.
- 130.** «Πεταμένο, ριγμένο σάλιο, βλέννα, φλέγμα·
Και λίπος αυτών που καίγονται, και αίμα αυτών που γέννησαν.
- 131.** «Και το αίμα των πληγωμένων, αυτών με κομμένη μύτη και κεφάλι·
Κυριευμένη από πείνα τρώω, αυτό που ανήκει σε γυναίκες και άνδρες.
- 132.** «Θα τρώω πύον και αίμα, των ζώων και των ανθρώπων·
Χωρίς καταφύγιο και χωρίς σπίτι, με τελικό προορισμό το μπλε κρεβάτι.
- 133.** «Με τη δωρεά του Σαριπούττα, ευφραίνομαι χωρίς φόβο από πουθενά·
τον σοφό συμπονετικό στον κόσμο, σεβάσμιε κύριε, ήρθα να προσκυνήσω».

3. Η ιστορία του φαντάσματος της Ματτά

- 134.** «Είσαι γυμνή και άσχημη στην εμφάνιση, αδύνατη με φλέβες που καλύπτουν το σώμα σου·
με προεξέχοντα πλευρά, ισχνή, ποια είσαι εσύ που στέκεσαι εδώ;»
- 135.** «Εγώ είμαι η Ματτά, εσύ η Τισσά, ήμουν αντίζηλός σου στο παρελθόν·
Αφού έκανα κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων».
- 136.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε;
Ποιας πράξης ως επακόλουθο, από εδώ πήγες στον κόσμο των φαντασμάτων;»
- 137.** «Ήμουν άγρια και σκληρή, ζηλόφθονη, τσιγκούνα, δόλια·
αφού είπα κακόλογα, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων».
- 138.** Όλα κι εγώ τα γνωρίζω, πώς εσύ οξύθυμη ήσουν·
κάτι άλλο όμως σε ρωτώ, με τι είσαι σκεπασμένη με σκουπίδια;»
- 139.** «Με λουσμένο κεφάλι εσύ ήσουν, με καθαρά ρούχα στολισμένη·
εγώ όμως υπερβολικά, πιο καλά στολισμένη από σένα.
- 140.** «Ενώ εγώ την παρατηρούσα, συνομιλούσε με τον σύζυγο·
τότε μεγάλη ζήλια γεννήθηκε σε μένα, οργή γεννήθηκε σε μένα.
- 141.** «Τότε αφού πήρα σκουπίδια, με σκουπίδια την σκόρπισα·
ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, γι' αυτό είμαι σκεπασμένη με σκουπίδια».
- 142.** «Αλήθεια κι εγώ γνωρίζω, με σκουπίδια εμένα εσύ σκόρπισες·
κάτι άλλο όμως σε ρωτώ, με τι κατατρώγεσαι από φαγούρα;»
- 143.** «Και οι δύο μαζεύοντας φάρμακα, πήγαμε στο δάσος·
Εσύ έφερες φάρμακο, και εγώ καπικάτσου.
- 144.** «Χωρίς εκείνη να το γνωρίζει, σκέπασα τον τόπο ύπνου της·
ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, γι' αυτό κατατρώγομαι από φαγούρα».
- 145.** «Αλήθεια κι εγώ γνωρίζω, τον τόπο ύπνου μου εσύ σκόρπισες·
κάτι άλλο όμως σε ρωτώ, γιατί είσαι γυμνή εσύ;»
- 146.** «Ήταν χρόνος συνάντησης των συντρόφων, ήταν συγκέντρωση των συγγενών·
Εσύ ήσουν προσκεκλημένη μαζί με τον σύζυγό σου, αλλά εγώ όχι.
- 147.** «Χωρίς εκείνη να το γνωρίζει, της πήρα το ύφασμα·
ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, γι' αυτό είμαι γυμνή εγώ».
- 148.** «Αλήθεια κι εγώ γνωρίζω, το ύφασμά μου εσύ απομάκρυνες·
κάτι άλλο όμως σε ρωτώ, γιατί μυρίζεις κοπριά;»

- 149.** «Το άρωμά σου και τη γιρλάντα σου, και το ακριβό καλλυντικό·
σε βόθρο με περιττώματα τα πέταξα, αυτό το κακό διαπράχθηκε από εμένα·
ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, γι' αυτό μυρίζω κοπριά».
- 150.** «Αλήθεια κι εγώ γνωρίζω, αυτό το κακό διαπράχθηκε από σένα·
κάτι άλλο όμως σε ρωτώ, γιατί είσαι δυστυχής εσύ;»
- 151.** «Και των δύο ίσος ήταν, ο πλούτος που υπάρχει στο σπίτι·
ενώ υπήρχαν προσφορές, νησί δεν έφτιαξα για τον εαυτό μου·
ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, γι' αυτό είμαι δυστυχής εγώ.
- 152.** «Αυτό ακριβώς μου είπες εσύ: 'κακόβουλη πράξη διαπράττεις·
διότι με τις κακές πράξεις, δεν είναι εύκολος ο καλότυχος προορισμός'».
- 153.** «Αντίστροφα με αντιμετωπίζεις, και επίσης με ζηλεύεις·
δες των κακόβουλων πράξεων, το επακόλουθο είναι τέτοιο.
- 154.** «Εκείνα τα σπίτια και εκείνες οι υπηρέτριες, και αυτά τα κοσμήματα·
αυτά άλλοι τα απολαμβάνουν, τα πλούτη δεν είναι αιώνια.
- 155.** «Τώρα ο πατέρας του Μπούτα, από την αγορά θα έρθει στο σπίτι·
ίσως να σου δώσει κάτι, μη φύγεις ακόμα από εδώ».
- 156.** «Είμαι γυμνή και άσχημη στην εμφάνιση, αδύνατη με φλέβες που καλύπτουν
το σώμα μου·
αυτό είναι ντροπή για τις γυναίκες, ας μη με δει ο πατέρας του Μπούτα».
- 157.** «Λοιπόν, τι να σου δώσω, ή τι να κάνω εδώ για σένα·
με το οποίο εσύ θα είσαι ευτυχισμένη, επιτυχημένη σε όλες τις ηδονές;»
- 158.** «Τέσσερις μοναχούς από την Κοινότητα, και τέσσερα άτομα·
Αφού τάϊσεις οκτώ μοναχούς, αφιέρωσέ μου την προσφορά·
Τότε εγώ θα είμαι ευτυχισμένη, επιτυχημένη σε όλες τις ηδονές».
- 159.** «Καλώς», απάντησε εκείνη, και αφού τάισε οκτώ μοναχούς·
αφού τους έντυσε με ρούχα, της αφιέρωσε την προσφορά.
- 160.** Αμέσως μετά την αφιέρωση, το επακόλουθο εγέρθηκε·
τροφή, ένδυμα και πόσιμο νερό, αυτός είναι ο καρπός της προσφοράς.
- 161.** Τότε αγνή, με καθαρά ενδύματα, φορώντας το άριστο ύφασμα της Κάσι·
στολισμένη με ποικίλα ρούχα και κοσμήματα, πλησίασε την αντίζηλό της.
- 162.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα·
φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 163.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 164.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη
έκανες;

Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»

- 165.** «Εγώ είμαι η Ματτά, εσύ η Τισσά, ήμουν αντίζηλός σου στο παρελθόν· Αφού έκανα κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων.
- 166.** «Με τη δωρεά που έδωσες, ευφραίνομαι χωρίς φόβο από πουθενά· Να ζήσεις πολύ, αδελφή, μαζί με όλους τους συγγενείς σου· Τον τόπο χωρίς λύπη, χωρίς σκόνη, την κατοικία εκείνων που ασκούν εξουσία.
- 167.** «Αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, αφού δώσεις δωρεά, όμορφη· αφού απομακρύνεις τον ρύπο της τσιγκουνιάς μαζί με τη ρίζα του, ακατηγόρητη πήγαινε στον ουράνιο τόπο».

Η ιστορία του φαντάσματος της Ματτά, τρίτη.

4. Η ιστορία του φαντάσματος της Νανδά

- 168.** «Είσαι μαύρη και άσχημη στην εμφάνιση, σκληρή και τρομακτική στη θέα· έχεις κίτρινα μάτια και κίτρινα δόντια, δεν σε θεωρώ άνθρωπο».
- 169.** «Εγώ είμαι η Νανδά, Νανδισένα, ήμουν σύζυγός σου στο παρελθόν· Αφού έκανα κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων».
- 170.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε; Ποιας πράξης ως επακόλουθο, από εδώ πήγες στον κόσμο των φαντασμάτων;»
- 171.** «Ήμουν άγρια και σκληρή, και επίσης ασεβής προς εσένα· αφού είπα κακόλογα, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων».
- 172.** «Έλα, σου δίνω το εξωτερικό ένδυμα, φόρεσε αυτό το ύφασμα· αφού φορέσεις αυτό το ύφασμα, έλα θα σε οδηγήσω στο σπίτι.
- 173.** «Ρούχα και τροφή και ποτό, θα λάβεις εσύ όταν πας στο σπίτι· και τους γιους σου θα δεις, και τις νύφες σου θα δεις».
- 174.** «Αυτό που δόθηκε από το χέρι σου στο χέρι μου, δεν μου είναι δυνατό να το χρησιμοποιήσω· σε μοναχούς τέλειους στην ηθική, χωρίς πάθος, πολυμαθείς.
- 175.** «Ικανοποίησέ τους με τροφή και ρόφημα, αφιέρωσέ μου την προσφορά· Τότε εγώ θα είμαι ευτυχισμένη, επιτυχημένη σε όλες τις ηδονές».
- 176.** «Καλώς», απάντησε εκείνος και έδωσε άφθονη δωρεά· τροφή, ρόφημα, στερεά τροφή, ρούχα και καταλύματα· ομπρέλα, άρωμα και γιρλάντα, και διάφορα σανδάλια.
- 177.** Και σε μοναχούς τέλειους στην ηθική, χωρίς πάθος, πολυμαθείς· αφού τους ικανοποίησε με τροφή και ρόφημα, της αφιέρωσε την προσφορά.

- 178.** Αμέσως μετά την αφιέρωση, το επακόλουθο εγέρθηκε· τροφή, ένδυμα και πόσιμο νερό, αυτός είναι ο καρπός της προσφοράς.
- 179.** Τότε αγνή, με καθαρά ενδύματα, φορώντας το άριστο ύφασμα της Κάσι· Στολισμένη με ποικίλα ρούχα και κοσμήματα, πλησίασε τον σύζυγο.
- 180.** «Με εξαίσια ομορφιά, εσύ που στέκεσαι, θεότητα· φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 181.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί; Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 182.** «Σε ρωτώ, θεά με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες; Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 183.** «Εγώ είμαι η Νανδά, Νανδισένα, ήμουν σύζυγός σου στο παρελθόν· Αφού έκανα κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων.
- 184.** «Με τη δωρεά που έδωσες, ευφραίνομαι χωρίς φόβο από πουθενά· Να ζήσεις πολύ, οικοδεσπότη, μαζί με όλους τους συγγενείς σου· Τον τόπο χωρίς λύπη, χωρίς σκόνη, ασφαλή, την κατοικία εκείνων που ασκούν εξουσία.
- 185.** «Αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, αφού δώσεις δωρεά, οικοδεσπότη· αφού απομακρύνεις τον ρύπο της τσιγκουνιάς μαζί με τη ρίζα του, ακατηγόρητος πήγαινε στον ουράνιο τόπο».

Η ιστορία του φαντάσματος της Νανδά, τέταρτη.

5. Η ιστορία του φαντάσματος του Ματθακουνταλί

- 186.** «Στολισμένος, Ματθακουνταλί, φορώντας γιρλάντες, αλειμμένος με κίτρινο σανταλόξυλο· με τα χέρια υψωμένα κλαις, μέσα στο δάσος γιατί είσαι δυστυχισμένος εσύ;»
- 187.** «Χρυσό και λαμπρό, εμφανίστηκε το σκελετό του άρματός μου· γι' αυτό δεν βρίσκω ζευγάρι τροχών, με αυτόν τον πόνο εγκαταλείπω τη ζωή».
- 188.** «Χρυσό ή από πολύτιμους λίθους, κόκκινο ή ακόμη ασημένιο· πες μου, ευγενή νεαρέ, θα σου προμηθεύσω ζευγάρι τροχών».
- 189.** Ο νεαρός βραχμάνος του είπε: «Η σελήνη και ο ήλιος και τα δύο εδώ φαίνονται· Χρυσό είναι το άρμα μου, με αυτό το ζευγάρι τροχών λάμπει».
- 190.** «Αδαής πράγματι είσαι εσύ, νεαρέ, που εσύ επιθυμείς το ανεπιθύμητο· Νομίζω ότι εσύ θα πεθάνεις, διότι δεν θα αποκτήσεις τη σελήνη και τον ήλιο».

- 191.** «Το πήγαινε-έλα φαίνεται, η λάμψη του χρώματος και στα δύο στην τροχιά· το φάντασμα που πέθανε δεν φαίνεται, ποιος εδώ από αυτούς που θρηνούν είναι πιο ανόητος;»
- 192.** «Την αλήθεια πράγματι λες, νεαρέ, εγώ ο ίδιος από αυτούς που θρηνούν είμαι πιο ανόητος· σαν παιδί που κλαίγοντας επιθυμεί τη σελήνη, επιθύμησα το φάντασμα που πέθανε».
- 193.** «Εμένα που ήμουν φλεγόμενος, σαν φωτιά περιχυμένη με βούτυρο· περιχύνοντάς με σαν με νερό, έσβησε όλη την αγωνία.
- 194.** «Πράγματι αφαίρεσε από μένα το βέλος, τη λύπη εδραιωμένη στην καρδιά· αυτός που σε μένα τον κατακλυσμένο από λύπη, τη λύπη για τον γιο απομάκρυνε.
- 195.** «Έτσι εγώ έχω τραβήξει έξω το βέλος, έχω γίνει δροσερός, κατασβεσμένος στα πάθη μου· δεν θρηνώ, δεν κλαίω, ακούγοντας εσένα, νεαρέ».
- 196.** «Είσαι θεότητα ή γκαντχάμπα, ή ο Σάκκα, ο πρώτος δωρητής; Ή ποιος είσαι εσύ ή ποιανού γιος, πώς να σε γνωρίσουμε εμείς;»
- 197.** «Και για αυτόν που κλαις και για αυτόν που θρηνείς, αφού ο ίδιος έκαψε τον γιο στο νεκροταφείο· έτσι εγώ αφού έκανα καλή πράξη, πήγα στη συντροφιά των Τριάντα Τριών».
- 198.** «Ούτε λίγο ούτε πολύ δεν είδαμε, να δίνεις δωρεά στο δικό σου σπίτι· ούτε τέτοια τήρηση των κανόνων, με ποια πράξη πήγες στον κόσμο των θεών;»
- 199.** «Ήμουν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, ασθενής, με σώμα βασανισμένο στη δική μου κατοικία· είδα τον Βούδα, αυτόν που έχει απαλλαγεί από το πάθος, που έχει διαβεί την αβεβαιότητα, τον Καλότυχο με ασύγκριτη σοφία.
- 200.** «Έτσι εγώ με χαρούμενο νου και γαλήνια συνείδηση, έκανα χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες στον Τατχάγκατα· αυτή εγώ αφού έκανα την καλή πράξη, πήγα στη συντροφιά των Τριάντα Τριών».
- 201.** «Καταπληκτικό, πράγματι, εκπληκτικό, πράγματι, αυτό είναι το επακόλουθο του χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες· κι εγώ με χαρούμενο νου και γαλήνια συνείδηση, σήμερα κιόλας καταφεύγω στον Βούδα ως καταφύγιο».
- 202.** «Σήμερα κιόλας κατάφυγε στον Βούδα ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα με γαλήνια συνείδηση· έτσι επίσης τους πέντε κανόνες εξάσκησης, αδιάσπαστους και ακέραιους ανάλαβε.

- 203.** «Απέχε γρήγορα από τον φόνο έμβιων όντων, απόφευγε το μη δοσμένο στον κόσμο·
μην πίνεις μεθυστικά και μην ψεύδεσαι, και να είσαι ικανοποιημένος με τη δική σου σύζυγο».
- 204.** «Επιθυμείς το καλό μου, δαίμονα, επιθυμείς την ευημερία μου, θεότητα·
κάνω τον λόγο σου, εσύ είσαι ο δάσκαλός μου».
- 205.** «Πλησιάζω τον Βούδα ως καταφύγιο, και την ανυπέρβλητη Διδασκαλία·
και στην Κοινότητα του Θεού μεταξύ ανθρώπων, καταφεύγω ως καταφύγιο
εγώ.
- 206.** «Απέχω γρήγορα από τον φόνο έμβιων όντων, αποφεύγω το μη δοσμένο στον κόσμο·
δεν πίνω μεθυστικά ούτε ψεύδομαι· και είμαι ικανοποιημένος με τη δική μου σύζυγο».

Η ιστορία του φαντάσματος του Ματθακουνταλί, πέμπτη.

6. Η ιστορία του φαντάσματος του Κάνχα

- 207.** «Σήκω, Κάνχα, γιατί κοιμάσαι; Ποιο όφελος έχει για σένα ο ύπνος;
Αυτός που είναι ο δικός σου αδελφός, η καρδιά και το δεξί μάτι σου·
σε αυτόν οι άνεμοι δυναμώνουν, ψελλίζει για λαγό, Κεσάβα».
- 208.** Αφού άκουσε αυτά τα λόγια του Ροχινέγια, ο Κεσάβα·
βιαστικά σηκώθηκε, βασανισμένος από τη λύπη για τον αδελφό.
- 209.** «Τι άραγε σαν τρελός, ολόκληρη αυτή τη Ντβάρακα·
λαγός, λαγός, φλυαρείς, τι είδους λαγό ποθείς;
- 210.** «Χρυσό ή από πολύτιμους λίθους, χάλκινο ή ακόμη ασημένιο·
από κοχύλι, κρύσταλλο ή κοράλλι, θα φτιάξω για σένα λαγό.
- 211.** «Υπάρχουν και άλλοι λαγοί, που ζουν στα δάση και τα άλση·
και αυτούς θα σου φέρω, τι είδους λαγό ποθείς;»
- 212.** «Δεν επιθυμώ αυτούς τους λαγούς, όσους λαγούς εξαρτώνται από τη γη·
επιθυμώ τον λαγό από το φεγγάρι, αυτόν κατέβασέ μου, Κεσάβα».
- 213.** «Τότε λοιπόν, γλυκέ συγγενή, θα εγκαταλείψεις τη ζωή·
επιθυμείς το ανεπιθύμητο, ποθείς τον λαγό από το φεγγάρι».
- 214.** «Αν έτσι, Κάνχα, γνωρίζεις, όπως καθοδηγείς άλλον·
γιατί τον γιο που πέθανε πριν, ακόμα και σήμερα θρηνείς;»
- 215.** «Αυτό που δεν μπορεί να επιτευχθεί από άνθρωπο, ή ακόμα και από μη
ανθρώπινο πνεύμα·
"ο γιος μου που γεννήθηκε ας μην πεθάνει", πώς θα μπορούσε να επιτευχθεί το
ανεπίτευκτο;

- 216.** Ούτε με ξόρκια ούτε με φάρμακα από ρίζες, ούτε με βότανα ή με πλούτη· είναι δυνατόν να φέρεις πίσω, Κάνχα, αυτόν τον νεκρό που θρηνεύς.
- 217.** «Με μεγάλο πλούτο, με μεγάλη περιουσία, ακόμη και οι πολεμιστές με βασιλεία· με άφθονο πλούτο και σιτηρά, ούτε αυτοί δεν είναι χωρίς γήρας και θάνατο.
- 218.** «Πολεμιστές, βραχμάνοι, έμποροι, εργάτες, παρίες και σκουπιδιάρηδες· αυτοί και άλλοι κατά τη γέννηση, ούτε αυτοί δεν είναι χωρίς γήρας και θάνατο.
- 219.** Αυτοί που απαγγέλλουν τις Βέδες, με τα έξι μέρη που σκέφτηκε ο Βράχμα· αυτοί και άλλοι με την αληθινή γνώση, ούτε αυτοί δεν είναι χωρίς γήρας και θάνατο.
- 220.** «Και οι σοφοί επίσης που είναι ήρεμοι, αυστηροί ασκητές με συγκρατημένο εαυτό· και αυτοί οι αυστηροί ασκητές εγκαταλείπουν το σώμα με τον καιρό.
- 221.** «Οι Άξιοι με αναπτυγμένο εαυτό, που έχουν ολοκληρώσει το έργο τους, χωρίς νοητικές διαφθορές· αφήνουν κάτω αυτό το σώμα, με την πλήρη εξάλειψη αξιέπαινου και κακού».
- 222.** «Εμένα που ήμουν φλεγόμενος, σαν φωτιά περιχυμένη με βούτυρο· περιχύνοντάς με σαν με νερό, έσβησε όλη την αγωνία.
- 223.** «Πράγματι αφαίρεσε από μένα το βέλος, τη λύπη εδραιωμένη στην καρδιά· αυτός που σε μένα τον κατακλυσμένο από λύπη, τη λύπη για τον γιο απομάκρυνε.
- 224.** «Έτσι εγώ έχω τραβήξει έξω το βέλος, έχω γίνει δροσερός, κατασβεσμένος στα πάθη μου· δεν θρηνώ, δεν κλαίω, ακούγοντας εσένα, αδελφέ».
- 225.** Έτσι κάνουν οι σοφοί, αυτοί που είναι συμπονετικοί· απομακρύνουν από τη λύπη, όπως ο Γκχάτα τον μεγαλύτερο αδελφό του.
- 226.** Όποιος έχει τέτοιους υπουργούς και υπηρέτες, που τον ακολουθούν με καλά ειπωμένα λόγια, όπως ο Γκχάτα τον μεγαλύτερο αδελφό του.

Η ιστορία του φαντάσματος του Κάνχα, έκτη.

7. Η ιστορία του φαντάσματος του εμπόρου Ντάναπαλα

- 227.** «Γυμνός, άσχημος στην εμφάνιση, αδύνατος, με φλέβες που προεξέχουν, με πλευρά που προβάλλουν, ισχνός, ποιος είσαι, αγαπητέ;»
- 228.** «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι φάντασμα, δυστυχής, ανήκων στον κόσμο του Γιάμα· Αφού έκανα κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων».

- 229.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε; Ποιας πράξης ως επακόλουθο, από εδώ πήγες στον κόσμο των φαντασμάτων;»
- 230.** «Υπάρχει μια πόλη των Πάννα, γνωστή ως Ερακάτσα· Εκεί πλούσιος ήμουν παλιά, Ντανάπαλα με γνώριζαν.
- 231.** «Ογδόντα αμαξοφορτία χρυσού είχα· άφθονος ήταν ο χρυσός μου, πολλά μαργαριτάρια και βηρύλλια.
- 232.** «Αν και είχα τόσο μεγάλο πλούτο, δεν μου ήταν αγαπητό να δίνω· έτρωγα κλείνοντας την πόρτα, μήπως με δουν οι ζητιάνοι.
- 233.** «Ήμουν άπιστος και τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής· Αυτούς που έδιναν, αυτούς που έκαναν καλά, εμποδίζα πολύ κόσμο.
- 234.** «Δεν υπάρχει επακόλουθο της δωρεάς, πώς θα υπάρξει καρπός του αυτοελέγχου; Λιμνούλες με λωτούς, πηγάδια και πάρκα που φυτεύτηκαν· και αίθουσες ποτού κατέστρεψα, και γέφυρες στα δύσβατα μέρη.
- 235.** «Έτσι εγώ που δεν είχα κάνει καλό, που είχα κάνει κακό, πεθαίνοντας από εκεί· γεννήθηκα στη σφαίρα των φαντασμάτων, ταλαιπωρημένος από πείνα και δίψα.
- 236.** «Πενήντα πέντε χρόνια, από τότε που πέθανα· δεν γνωρίζω άμεσα ούτε τροφή που έφαγα, ούτε ακόμα πόσιμο νερό που ήπια.
- 237.** «Ο αυτοέλεγχος αυτός είναι καταστροφή, η καταστροφή αυτή είναι αυτοέλεγχος· τα φαντάσματα λοιπόν βέβαια γνωρίζουν, ο αυτοέλεγχος αυτός είναι καταστροφή.
- 238.** «Εγώ παλιά συγκρατιόμουν, δεν έδινα παρόλα τα πολλά χρήματα· ενώ υπήρχαν προσφορές, νησί δεν έφτιαξα για τον εαυτό μου· έτσι εγώ τώρα μετανιώνω, δεχόμενος τον καρπό της πράξης μου.
- 239.** «Μετά από τέσσερις μήνες, θα έρθει η λήξη του χρόνου μου· θα πέσω στην απόλυτα οδυνηρή, φρικτή κόλαση.
- 240.** «Τετράγωνη με τέσσερις πόρτες, χωρισμένη σε μέρη και μετρημένη· περιτριγυρισμένη από σιδερένιο τοίχο, σκεπασμένη με σίδηρο.
- 241.** «Το έδαφός της είναι σιδερένιο, φλεγόμενο, γεμάτο θερμότητα· εκατό γιότζανα ολόγυρα, έχοντας εξαπλωθεί, παραμένει για πάντα.
- 242.** «Εκεί εγώ για μακρά περίοδο, θα βιώσω οδυνηρό αίσθημα· τον καρπό της κακόβουλης πράξης, για αυτό θλίβομαι πολύ.

- 243.** Αυτό σας λέω, καλό να σας γίνει, όσοι έχετε συγκεντρωθεί εδώ· μην κάνετε κακόβουλη πράξη, είτε φανερά είτε κρυφά.
- 244.** Αν αυτή την κακόβουλη πράξη θα κάνετε ή κάνετε· δεν υπάρχει για εσάς απελευθέρωση από τη δυστυχία, ακόμη κι αν πετάξετε και φύγετε.
- 245.** «Να είστε ευσεβείς προς τη μητέρα, ευσεβείς προς τον πατέρα, να σέβεστε τους μεγαλύτερους στην οικογένεια· να είστε αφοσιωμένοι στην ασκητική ζωή, αφοσιωμένοι στην άγια ζωή, έτσι θα πάτε στον ευδαιμονικό κόσμο».

Η ιστορία του φαντάσματος του εμπόρου Ντάναπαλα, έβδομη.

8. Η ιστορία του φαντάσματος του μικρού εμπόρου

- 246.** «Γυμνός, αδύνατος, αναχωρητής είσαι, σεβάσμιε κύριε, τη νύχτα πού πηγαίνεις, για ποιο λόγο; Πες μου αυτό, ίσως να μπορέσουμε, με κάθε τρόπο περιουσία να σου προμηθεύσω».
- 247.** «Η Μπαρνασσί είναι πόλη μακριά φημισμένη, εκεί εγώ οικοδεσπότης πλούσιος ήμουν αλλά άθλιος· Χωρίς να δίνω, με νου προσκολλημένο στα υλικά κέρδη, με την ανηθικότητα στον κόσμο του Γιάμα έφτασα.
- 248.** «Αυτός εξαντλημένος από την πείνα εξαιτίας εκείνων, γι' αυτό ακριβώς πηγαίνω στους συγγενείς για χάρη κάποιου υλικού κέρδους· με συνήθεια να μη δίνουν και δεν πιστεύουν, ότι υπάρχει αποτέλεσμα της δωρεάς στον άλλο κόσμο.
- 249.** «Η κόρη μου μού λέει συχνά, 'θα δώσω δωρεά για τους γονείς και τους παππούδες'· αυτό το ετοιμασμένο το σερβίρουν οι βραχμάνοι, 'πηγαίνω εγώ στην Αντχακαβίντα να φάω'».
- 250.** Ο βασιλιάς του είπε αυτό: «Αφού απολαύσεις και αυτό, έλα γρήγορα, κι εγώ θα κάνω τιμή· πες μου αυτό, αν υπάρχει αιτία, αξιόπιστα λόγια με αιτία θα ακούσουμε».
- 251.** «Ναι», αφού είπε, πήγε εκεί, έφαγαν το γεύμα αλλά όχι άξιοι προσφοράς· Επέστρεψε στη Ρατζάγκαχα πάλι ξανά, εμφανίστηκε μπροστά στον κυρίαρχο των ανθρώπων.
- 252.** Αφού είδε το φάντασμα που ήρθε ξανά, ο βασιλιάς είπε: «Τι να δώσω κι εγώ; Πες μου αυτό, αν υπάρχει αιτία, με την οποία εσύ θα είσαι ικανοποιημένος για περισσότερο καιρό».
- 253.** «Αφού σερβίρεις φαγητό στον Βούδα και την Κοινότητα, βασιλιά, με τροφή και

ρόφημα και χιτώννα·

αφιέρωσε αυτή την προσφορά για την ευημερία μου, έτσι εγώ θα είμαι ικανοποιημένος για περισσότερο καιρό».

- 254.** Και τότε ο βασιλιάς αφού κατέβηκε αμέσως, αφού έδωσε ιδιοχείρως ασύγκριτη δωρεά στην Κοινότητα·
ανέφερε το γεγονός στον Τατχάγκατα, και αφιέρωσε την προσφορά σε εκείνο το φάντασμα.
- 255.** Αυτός χαίροντας ευσέβειας, λάμποντας υπερβολικά, εμφανίστηκε μπροστά στον κυρίαρχο των ανθρώπων·
«Δαίμονας είμαι εγώ που έχω επιτύχει υπέρτατη υπερφυσική δύναμη, δεν υπάρχουν για μένα ίσοι ή όμοιοι άνθρωποι.
- 256.** «Δες την απεριόριστη δύναμή μου αυτή, αφού έδωσες ασύγκριτη δωρεά στην Κοινότητα με τη φροντίδα σου·
ικανοποιημένος συνεχώς πάντα από πολλούς, πηγαίνω εγώ ευτυχισμένος, βασιλιά των ανθρώπων».

Τέλος της ιστορίας του φαντάσματος του μικρού εμπόρου, όγδοη.

Τέλος της πρώτης ενότητας απαγγελίας.

9. Η ιστορία του φαντάσματος του Ανκούρα

- 257.** «Για τον σκοπό για τον οποίο πηγαίνουμε, στην Καμπότζα, εμείς που φέρνουμε πλούτη·
αυτός ο δαίμονας δίνει ό,τι επιθυμεί κανείς, αυτόν τον δαίμονα ας πάρουμε μαζί μας.
- 258.** «Αφού πιάσουμε αυτόν τον δαίμονα, με παράκληση ή καταβάλλοντάς τον·
αφού τον ανεβάσουμε σε όχημα, ας πάμε γρήγορα στη Ντβάρακα».
- 259.** «Στη σκιά όποιου δέντρου θα καθόταν ή θα ξάπλωνε,
κλαδί του δεν θα έσπαζε, διότι ο προδότης φίλου είναι κακός».
- 260.** «Στη σκιά όποιου δέντρου θα καθόταν ή θα ξάπλωνε,
ακόμα και τον κορμό του θα έκοβε, αν υπήρχε τέτοιο όφελος».
- 261.** «Στη σκιά όποιου δέντρου θα καθόταν ή θα ξάπλωνε,
φύλλο του δεν θα έσπαζε, διότι ο προδότης φίλου είναι κακός».
- 262.** «Στη σκιά όποιου δέντρου θα καθόταν ή θα ξάπλωνε,
ακόμα και με τη ρίζα θα το ξερίζωνε, αν υπήρχε τέτοιο όφελος».
- 263.** «Στου οποίου το σπίτι θα έμενε κανείς έστω και μία νύχτα, όπου ένας άνθρωπος θα έπαιρνε τροφή και ποτό·
δεν θα σκεφτόταν κακό γι' αυτόν ούτε με τη σκέψη, η ευγνωμοσύνη επαινείται από τα ενάρετα άτομα.
- 264.** «Στου οποίου το σπίτι θα έμενε κανείς έστω και μία νύχτα, θα υπηρετούνταν

με τροφή και ρόφημα·

δεν θα σκεφτόταν κακό γι' αυτόν ούτε με τη σκέψη, αυτός με τα αβλαβή χέρια
καίει τον προδότη φίλου.

- 265.** «Όποιος σε κάποιον που του έκανε καλό στο παρελθόν, αργότερα βλάπτει με κακό·
ένας άνθρωπος χτυπημένος από υγρό χέρι, αυτός δεν βλέπει ευτυχισμένα πράγματα».
- 266.** «Δεν μπορώ να καταβληθώ εύκολα από θεό ή άνθρωπο, ή από κάποια εξουσία·
δαίμονας είμαι εγώ που έχω επιτύχει υπέρτατη υπερφυσική δύναμη, πηγαίνω μακριά, προικισμένος με ομορφιά και δύναμη».
- 267.** «Το χέρι σου είναι ολόκληρο χρυσαφένιο, με πέντε ρεύματα που στάζουν μέλι·
ποικίλες γεύσεις αναβλύζουν, νομίζω ότι είσαι ο πρώτος δωρητής».
- 268.** «Δεν είμαι θεός ούτε γκαντχάμπα, ούτε ο Σάκκα, ο πρώτος δωρητής·
μάθε ότι είμαι φάντασμα, Ανκούρα, από τη Ρορούβα ήρθα εδώ».
- 269.** «Με ποια ηθική, με ποια συμπεριφορά, στην πόλη Ρορούβα εσύ στο παρελθόν·
με ποια άγια ζωή σου, αξιέπαινη πράξη στην παλάμη ευδοκιμεί;»
- 270.** «Ράφτης ήμουν παλιά, στη Ρορούβα τότε εγώ·
με πολύ δύσκολη διαβίωση, άθλιος, δεν υπήρχε για μένα κάτι να δώσω.
- 271.** «Και η κατοικία μου ήταν, κοντά στον Ασάγια·
του πιστού κυρίου της δωρεάς, αυτού που είχε κάνει αξιέπαινες πράξεις, του έχοντος ντροπή.
- 272.** «Εκεί ζητιάνοι πηγαίνουν, διαφορετικών σογιών επαίτες·
Και αυτοί εκεί με ρωτούν, για την κατοικία του Ασάγια.
- 273.** «Πού να πάμε, καλό να σας γίνει, πού δίνεται δωρεά;
Σε αυτούς, όταν ρωτιέμαι, εξηγώ την κατοικία του Ασάγια.
- 274.** «Σηκώνοντας το δεξί χέρι, πηγαίνετε εδώ, καλό να σας γίνει·
εδώ δίνεται δωρεά, στην κατοικία του Ασάγια.»
- 275.** «Με αυτό το χέρι δίνει ό,τι επιθυμεί κανείς, με αυτό το χέρι στάζει μέλι·
με αυτή την άγια ζωή μου, αξιέπαινη πράξη στην παλάμη ευδοκιμεί.»
- 276.** «Δεν έδωσες λοιπόν εσύ δωρεά, με τα ίδια σου τα χέρια σε κανέναν·
δίνοντας ευχαριστίες για τη δωρεά κάποιου άλλου, με το χέρι υψωμένο είπες.
- 277.** «Με αυτό το χέρι δίνει ό,τι επιθυμεί κανείς, με αυτό το χέρι στάζει μέλι·
με αυτή την άγια ζωή σου, αξιέπαινη πράξη στην παλάμη ευδοκιμεί.
- 278.** «Αυτός που έδωσε δωρεά, σεβάσμιε κύριε, ευλαβής με τα ίδια του τα χέρια·
αυτός αφήνοντας το ανθρώπινο σώμα, σε ποια κατεύθυνση άραγε πήγε;»
- 279.** «Δεν κατανοώ τον προορισμό ή την έλευση του Ασάγιχα, αυτού που σηκώνει

το ασήκωτο, του Ανγκίρασα·
αλλά έχω ακούσει κοντά στον Βεσσαβάνα ότι ο Ασάγιχα πήγε στη συντροφιά
του Σάκκα».

- 280.** «Είναι σωστό να κάνει κανείς καλό, να δίνει δωρεά όπως αρμόζει·
αφού είδε το χέρι που δίνει ό,τι επιθυμεί κανείς, ποιος δεν θα κάνει αξιέπαινη
πράξη;
- 281.** «Αυτός λοιπόν βέβαια αφού φύγω από εδώ, αφού φτάσω στη Ντβάρακα·
θα ξεκινήσω δωρεά, που θα μου φέρει ευτυχία.
- 282.** «Θα δώσω τροφή και ρόφημα, ρούχα και καταλύματα·
και αίθουσες ποτού και πηγάδια, και γέφυρες στα δύσβατα μέρη».
- 283.** «Γιατί τα δάχτυλά σου είναι στραβά, και το πρόσωπό σου παραμορφωμένο;
Και τα μάτια σου στάζουν, τι κακό διαπράχθηκε από σένα;»
- 284.** «Του Ανγκίρασα του οικοδεσπότη, του πιστού που ζούσε στο σπίτι·
σε αυτού τον τόπο διανομής δωρεάς, στη δωρεά επιστάτης ήμουν.
- 285.** «Εκεί, αφού είδα τους ζητιάνους, που ήρθαν επιθυμώντας τροφή·
αποχωρώντας στο πλάι, έκανα συνοφρυωμένο πρόσωπο.
- 286.** «Γι' αυτό τα δάχτυλά μου είναι στραβά, και το πρόσωπό μου παραμορφωμένο·
τα μάτια μου στάζουν, αυτό το κακό διαπράχθηκε από εμένα».
- 287.** «Δικαίως σε σένα, κακέ άνθρωπε, το πρόσωπό σου είναι παραμορφωμένο·
και τα μάτια σου στάζουν, επειδή στη δωρεά κάποιου άλλου
έκανες συνοφρυωμένο πρόσωπο.»
- 288.** «Πώς άραγε δίνοντας δωρεά, θα την έκανε να εξαρτάται από άλλον·
τροφή, ρόφημα, στερεά τροφή, ρούχα και καταλύματα;
- 289.** «Αυτός λοιπόν βέβαια αφού φύγω από εδώ, αφού φτάσω στη Ντβάρακα·
θα ξεκινήσω δωρεά, που θα μου φέρει ευτυχία.
- 290.** «Θα δώσω τροφή και ρόφημα, ρούχα και καταλύματα·
και αίθουσες ποτού και πηγάδια, και γέφυρες στα δύσβατα μέρη».
- 291.** Τότε λοιπόν αυτός επιστρέφοντας, αφού έφτασε στη Ντβάρακα·
Ξεκίνησε δωρεά ο Άνκουρα, που θα του έφερνε ευτυχία.
- 292.** Έδωσε τροφή και ρόφημα, ρούχα και καταλύματα·
και αίθουσες ποτού και πηγάδια, με γαλήνιο νου.
- 293.** «Ποιος είναι πεινασμένος και ποιος διψασμένος, ποιος θα φορέσει ρούχο·
Ποιανού τα ζώα έλξης είναι κουρασμένα, ας ζέψουν όχημα από εδώ.
- 294.** «Ποιος θέλει ομπρέλα και άρωμα, ποιος γιρλάντα, ποιος σανδάλια;
Έτσι εκεί διαλαλούν, κουρείς, μάγειροι και αρωματοπώλες·
Πάντα βράδυ και πρωί, στην κατοικία του Αγκούρα.

- 295.** «Με ευτυχία κοιμάται ο Άγκουρα», έτσι με γνωρίζει ο κόσμος·
Με δυστυχία κοιμάμαι, Σινντχάκα, επειδή δεν βλέπω ζητιάνους.
- 296.** «Με ευτυχία κοιμάται ο Άγκουρα», έτσι με γνωρίζει ο κόσμος·
με δυστυχία κοιμάμαι, Σινντχάκα, όταν είναι λίγοι οι επαίτες».
- 297.** «Αν ο Σάκκα σου έδινε μια ευχή, ο άρχοντας των Ταβατίμσα·
τι για ολόκληρο τον κόσμο, επιθυμώντας, θα ευχόσουν ως ευχή;»
- 298.** «Αν ο Σάκκα μου έδινε μια ευχή, ο άρχοντας των Ταβατίμσα·
ενώ εγώ σηκώνομαι νωρίς το πρωί, κατά την ανατολή του ήλιου·
θεϊκές τροφές να εμφανίζονταν, και ηθικοί ζητιάνοι.
- 299.** Καθώς δίνω, να μην εξαντλούνται τα αγαθά μου· αφού δώσω, να μην
μετανιώσω·
δίνοντας, να αποκτώ πεποίθηση στη συνείδηση· αυτό θα ευχόμουν ως ευχή
στον Σάκκα».
- 300.** «Δεν πρέπει να δίνει κανείς όλα τα υπάρχοντά του σε άλλους, ας δίνει δωρεές
και ας προστατεύει τον πλούτο του·
γι' αυτό λοιπόν από τη δωρεά ο πλούτος είναι καλύτερος, με την υπερβολική
δωρεά οι οικογένειες δεν υπάρχουν.
- 301.** «Το να μη δίνει κανείς και την υπερβολική δωρεά, οι σοφοί δεν επαινούν·
γι' αυτό λοιπόν από τη δωρεά ο πλούτος είναι καλύτερος, με δίκαιο τρόπο να
ενεργεί αυτός που έχει τη φύση του συνετού».
- 302.** «Αχ, μακάρι, κύριε, εγώ ο ίδιος να έδινα, και οι γαλήνιοι ενάρετοι άνθρωποι
να με συναναστρέφονταν·
σαν σύννεφο που γεμίζει τις κοιλάδες, να ικανοποιούσα όλους τους ζητιάνους.
- 303.** «Όποιου, αφού δει τους ζητιάνους, το χρώμα του προσώπου γαληνεύει·
αφού δώσει είναι ικανοποιημένος, σε αυτόν που ζει σε αυτό το σπίτι υπάρχει
ευτυχία.
- 304.** «Όποιου, αφού δει τους ζητιάνους, το χρώμα του προσώπου γαληνεύει·
αφού δώσει είναι ικανοποιημένος, αυτή είναι η τελειότητα της θυσίας.
- 305.** «Πριν ακόμα από τη δωρεά χαρούμενος, δίνοντας ας αποκτά πεποίθηση στη
συνείδηση·
αφού δώσει είναι ικανοποιημένος, αυτή είναι η τελειότητα της θυσίας».
- 306.** Εξήντα χιλιάδες φορτία, στην κατοικία του Αγκούρα·
τροφή δίνεται καθημερινά, στα όντα που αναζητούν αξιέπαινες πράξεις.
- 307.** Τρεις χιλιάδες μάγειροι, στολισμένοι με σκουλαρίκια από πολύτιμους λίθους·
ζουν από τον Άγκουρα, αφοσιωμένοι στη δωρεά της θυσίας.
- 308.** Εξήντα χιλιάδες άνδρες, στολισμένοι με σκουλαρίκια από πολύτιμους λίθους·
στη μεγάλη δωρεά του Αγκούρα, σχίζουν ξύλα οι νεαροί.

- 309.** Δεκαέξι χιλιάδες γυναίκες, στολισμένες με όλα τα κοσμήματα·
στη μεγάλη δωρεά του Αγκούρα, ζυμώνουν τα μπαχαρικά οι γυναίκες.
- 310.** Δεκαέξι χιλιάδες γυναίκες, στολισμένες με όλα τα κοσμήματα·
στη μεγάλη δωρεά του Αγκούρα, κρατώντας κουτάλες παρίσταντο.
- 311.** Πολλά σε πολλούς έδωσε, για πολύ καιρό έδωσε ο πολεμιστής·
Και προσεκτικά και ιδιοχειρώς, με σεβασμό ξανά και ξανά.
- 312.** Πολλούς μήνες και δεκαπενθήμερα, εποχές και χρόνια·
Μεγάλη δωρεά πραγματοποίησε ο Άνκουρα για μακρύ χρονικό διάστημα.
- 313.** Έτσι αφού έδωσε και θυσίασε, ο Άνκουρα για μακρύ χρονικό διάστημα·
αυτός αφήνοντας το ανθρώπινο σώμα, ανέβηκε στους Ταβατίμας.
- 314.** Αφού έδωσε μια κουταλιά τροφή, ο Ιντάκα στον Ανουρούντα·
αυτός αφήνοντας το ανθρώπινο σώμα, ανέβηκε στους Ταβατίμας.
- 315.** Σε δέκα σημεία τον Άνκουρα, ο Ιντάκα υπερλάμπει·
στα υλικά φαινόμενα, στους ήχους, στις γεύσεις, στις οσμές, και στα
ευχάριστα απτά αντικείμενα.
- 316.** Σε διάρκεια ζωής και σε φήμη επίσης, και σε ομορφιά και σε ευτυχία·
σε κυριαρχία τον Άνκουρα, ο Ιντάκα υπερλάμπει.
- 317.** Όταν ο Βούδας στους Τριάντα Τρεις θεούς, στην πέτρινη θέση Πάντου
Κάμπαλα·
στη ρίζα του δέντρου Παριτσατάκα, παρέμεινε ο ύψιστος των ανθρώπων.
- 318.** Στα δέκα κοσμικά συστήματα, αφού συγκεντρώθηκαν οι θεότητες,
υπηρετούν τον αυτοφωτισμένο, που διαμένει στην κορυφή του βουνού.
- 319.** Κανένας θεός με την ομορφιά του, δεν υπερλάμπει τον αυτοφωτισμένο·
υπερβαίνοντας όλους τους θεούς, μόνο ο αυτοφωτισμένος ακτινοβολεί.
- 320.** Δώδεκα γιότζανα, ο Άνκουρα αυτός τότε ήταν·
όχι μακριά από τον Βούδα, ο Ιντάκα υπερλάμπει.
- 321.** Ο Αυτοφωτισμένος κοιτάζοντας τον Άνκουρα και τον Ίνδακα·
Εξυμνώντας αυτόν που είναι άξιος προσφορών, είπε αυτά τα λόγια.
- 322.** «Μεγάλη δωρεά από σένα δόθηκε, Άνκουρα, για μακρύ χρονικό διάστημα·
πολύ μακριά κάθεσαι, έλα κοντά μου».
- 323.** Παρακινημένος από τον αναπτυγμένο στον εαυτό, ο Άνκουρα αυτό είπε·
«Τι μου ωφελεί εκείνη η δωρεά, που ήταν κενή από αξίους προσφορών.
- 324.** «Αυτός ο δαίμονας Ιντάκα, αφού έδωσε μια μικρή δωρεά·
υπερλάμπει εμάς, όπως η σελήνη τα πλήθη των αστεριών».
- 325.** «Όπως σε άγονο χωράφι, ακόμη και πολύς σπόρος σπαρμένος·

δεν έχει άφθονο καρπό, ούτε ικανοποιεί τον αγρότη.

- 326.** «Έτσι επίσης δωρεά άφθονη, σε ανήθικους εδραιωμένη·
δεν έχει άφθονο καρπό, ούτε ικανοποιεί τον δωρητή.
- 327.** «Όπως σε καλό χωράφι, ακόμη και λίγος σπόρος σπαρμένος·
όταν ο ουρανός στέλνει σωστά βροχή, ο καρπός ικανοποιεί τον αγρότη.
- 328.** Επίσης έτσι στους ηθικούς, στους ενάρετους, σε τέτοιους·
ακόμη και μικρή τιμή που έγινε, η αξιέπαινη πράξη έχει μεγάλο καρπό».
- 329.** Η δωρεά πρέπει να δίνεται με διάκριση, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό·
αφού δώσουν δωρεά με διάκριση, οι δωρητές πηγαίνουν στον ευδαιμονικό
κόσμο.
- 330.** Η δωρεά με διάκριση είναι επαινεμένη από τον Καλότυχο, αυτοί που είναι
άξιοι προσφορών εδώ στον κόσμο των ζωντανών·
σε αυτούς τα δοσμένα έχουν μεγάλο καρπό, όπως σπόροι σπαρμένοι σε καλό
χωράφι».

Η ιστορία του φαντάσματος του Ανκούρα, ένατη.

10. Η ιστορία του φαντάσματος της μητέρας του Ούτταρα

- 331.** Έναν μοναχό που είχε πάει για ημερήσια διαμονή, καθισμένο στην όχθη του
Γάγγη·
αυτόν πλησίασε ένα φάντασμα, άσχημο και τρομακτικό στη θέα.
- 332.** Τα μαλλιά της ήταν υπερβολικά μακριά, κρέμονταν μέχρι το έδαφος·
σκεπασμένη με τα μαλλιά της, είπε αυτό στον ασκητή.
- 333.** «Πενήντα πέντε χρόνια, από τότε που πέθανα·
δεν γνωρίζω άμεσα ούτε τροφή που έφαγα, ούτε ακόμα πόσιμο νερό που ήπια·
δώσε μου εσύ πόσιμο νερό, σεβάσμιε κύριε, σε μένα που διψώ για πόσιμο
νερό».
- 334.** «Αυτός ο Γάγγης με το κρύο νερό, ρέει από τα Ιμαλάρια·
πιες παίρνοντας από εδώ, γιατί μου ζητάς πόσιμο νερό;»
- 335.** «Αν εγώ, σεβάσμιε κύριε, από τον Γάγγη, ο ίδιος παίρνω πόσιμο νερό·
αίμα για μένα μετατρέπεται, για αυτό ζητάω πόσιμο νερό».
- 336.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε;
Ποιας πράξης ως επακόλουθο, ο Γάγγης για σένα γίνεται αίμα;»
- 337.** «Ο γιος μου ονομαζόταν Ούτταρα, ήταν λαϊκός ακόλουθος με πίστη·
αυτός χωρίς τη θέλησή μου, στους ασκητές προσφέρει.
- 338.** «Χιτώννα και προσφερόμενη τροφή, αναγκαία είδη και κατοικία·
αυτά εγώ τα κατηγορούσα, ταλαιπωρημένη από την τσιγκουνιά.

- 339.** «Αυτά που εσύ χωρίς τη θέλησή μου, στους ασκητές προσφέρεις· χιτώννα και προσφερόμενη τροφή, αναγκαία είδη και κατοικία.
- 340.** «Αυτό ας είναι για σένα στον μεταθανάτιο κόσμο, αίμα, Ούτταρα· ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, ο Γάγγης για μένα γίνεται αίμα».

Η ιστορία του φαντάσματος της μητέρας του Ούτταρα, δέκατη.

11. Η ιστορία του φαντάσματος του Σούττα

- 341.** «Εγώ παλιά σε αναχωρητή μοναχό, κλωστή έδωσα όταν πλησίασε και ζήτησε· Εκείνης της πράξης το επακόλουθο με άφθονο καρπό υφίσταται, και πολλά εκατομμύρια ρούχα μου εγείρονται.
- 342.** «Σκεπασμένη με λουλούδια, ευχάριστη ουράνια κατοικία, πολύχρωμη, κατοικημένη από άνδρες και γυναίκες· έτσι εγώ τρώω και φοράω, με άφθονο πλούτο και δεν εξαντλείται ακόμα.
- 343.** «Ως επακόλουθο εκείνης ακριβώς της πράξης, ευτυχία και άνεση βρίσκεται εδώ· έτσι εγώ αφού πάω ξανά στον ανθρώπινο κόσμο, θα κάνω αξιέπαινες πράξεις· οδήγησέ με, αγαπητέ γιε».
- 344.** «Επτακόσια χρόνια εσύ ήρθες εδώ, γερασμένη και ηλικιωμένη θα είσαι εκεί· όλοι οι συγγενείς σου έχουν πεθάνει, τι θα κάνεις πηγαίνοντας εκεί από εδώ;»
- 345.** «Μόνο επτά χρόνια για μένα που ήρθα εδώ, που μου δόθηκε θεϊκή ευτυχία· έτσι εγώ αφού πάω ξανά στον ανθρώπινο κόσμο, θα κάνω αξιέπαινες πράξεις· οδήγησέ με, αγαπητέ γιε».
- 346.** Αυτός αφού την έπιασε καταβάλλοντάς την από το χέρι, αφού έφερε πίσω την πολύ αδύναμη ηλικιωμένη·
«Να πεις και σε άλλον κόσμο που έρχεται εδώ, 'κάντε αξιέπαινες πράξεις, ευτυχία βρίσκεται'».
- 347.** «Ιδωμένα από εμένα χωρίς να έχει γίνει καλό, τα φαντάσματα ταλαιπωρούνται επίσης έτσι και οι άνθρωποι· και αφού κάνουν πράξη που βιώνεται ως ευχάριστο, θεοί και άνθρωποι είναι γενιά εδραιωμένη στην ευτυχία».

Η ιστορία του φαντάσματος του Σούττα, ενδέκατη.

12. Η ιστορία του φαντάσματος της Κανναμούντα

- 348.** «Με χρυσά σκαλοπάτια, στρωμένη με χρυσή άμμο· Εκεί ευωδιαστά λωτά, όμορφα, με αγνή οσμή, τερπνά.
- 349.** «Σκεπασμένη με διάφορα δέντρα, διαποτισμένη με ποικίλα αρώματα· Σκεπασμένη με ποικίλους λωτούς, καλυμμένη με λευκά νούφαρα.

- 350.** Ευωδιαστές αναδίδουν άρωμα, ευχάριστες, ταραγμένες από τον άνεμο·
αντηχούν από κύκνους και ερωδιούς, και κελαηδούν από πάπιες τσακραβάκα.
- 351.** «Γεμάτη με σμήνη διαφόρων πτηνών, με ομάδες διαφόρων λιμνών·
Δέντρα που φέρουν διάφορους καρπούς, δάση που φέρουν διάφορα άνθη.
- 352.** «Δεν υπάρχει μεταξύ των ανθρώπων τέτοια, πόλη όπως αυτή·
τα παλάτια σου είναι πολλά, φτιαγμένα από χρυσό και ασήμι·
λάμποντας ακτινοβολούν, από παντού στις τέσσερις κατευθύνσεις.
- 353.** «Πεντακόσιες δούλες έχεις, που είναι αυτές οι υπηρέτριές σου·
αυτές φορούν βραχιόλια από κοχύλια και είναι στολισμένες με χρυσά
διαδήματα.
- 354.** «Τα ανάκλιντρό σου είναι πολλά, φτιαγμένα από χρυσό και ασήμι·
σκεπασμένα με δέρματα ελαφιών καδάλι, έτοιμα, στρωμένα με μαλλιαρά
χαλιά.
- 355.** «Εκεί όπου εσύ κατοικείς, επιτυχημένη σε όλες τις ηδονές·
όταν φτάνει τα μεσάνυχτα, από εκεί σηκώνεσαι και φεύγεις.
- 356.** «Αφού πήγες στον κήπο, γύρω από τη λίμνη με τα λωτά·
στην όχθη της στάθηκες εσύ, στην πράσινη βλάστηση, στο νεαρό γρασίδι,
όμορφη.
- 357.** «Τότε ο κουτσορευμένος σκύλος σου τρώει τα μέλη σου ένα προς ένα·
Και όταν έχεις φαγωθεί, έχεις γίνει σκελετός·
Μπαίνεις στη λιμνούλα, το σώμα γίνεται όπως πριν.
- 358.** «Τότε εσύ με όλα τα μέλη σου, πολύ όμορφη και ευχάριστη στην όψη·
φορώντας ύφασμα, ήρθες κοντά μου.
- 359.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε;
Ποιας πράξης ως επακόλουθο, ο κουτσορευμένος σκύλος τρώει τα μέλη σου
ένα προς ένα;»
- 360.** «Στην Κιμιλά ένας οικοδεσπότης, ήταν λαϊκός ακόλουθος με πίστη·
Αυτού εγώ σύζυγος ήμουν, ανήθικη μοιχαλίδα.
- 361.** «Όταν τον απατούσα, ο σύζυγος αυτό μου είπε·
'Αυτό δεν είναι πρόπον ούτε αρμόζον, που εσύ με απατάς'.
- 362.** «Έτσι εγώ φρικτό όρκο και ψευδολογία είπα·
'Δεν σε απατώ, ούτε με το σώμα ούτε με τον νου.
- 363.** 'Αν σε απατώ, με το σώμα ή με τον νου·
αυτός ο κουτσορευμένος σκύλος ας τρώει τα μέλη μου ένα προς ένα'.
- 364.** «Ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, της ψευδολογίας, και τα δύο·
μόνο επτακόσια χρόνια, από τότε βιώνω·

και ο κουτσουρεμένος σκύλος τρώει τα μέλη μου ένα προς ένα.

- 365.** «Και εσύ, μεγαλειότατε, πολύ ωφέλιμος, ήρθες εδώ για το όφελός μου· Εγώ απελευθερώθηκα από τον Καννάμουντα, χωρίς λύπη, χωρίς φόβο από πουθενά.
- 366.** «Εσένα, μεγαλειότατε, προσκυνώ, ζητώ με ενωμένες παλάμες· απόλαυσε τις μη ανθρώπινες ηδονές, διασκέδασε, μεγαλειότατε, μαζί μου».
- 367.** «Απολαύστηκαν οι μη-ανθρώπινες ηδονές, διασκέδασα μαζί σου· σε παρακαλώ, όμορφη, γρήγορα οδήγησέ με πίσω».

Η ιστορία του φαντάσματος της Κανναμούντα, δωδέκατη.

13. Η ιστορία του φαντάσματος της Ουμπαρί

- 368.** Ήταν ο βασιλιάς Βραχμαντάτα, των Παντσάλα ο άριστος αρματηλάτης· Με το πέρασμα των ημερών και νυχτών, ο βασιλιάς πέθανε.
- 369.** Η σύζυγός του, η Ουμπαρί, πηγαίνοντας στο νεκροταφείο του κλαίει· μη βλέποντας τον Βραχμαντάττα, κλαίει «Βραχμαντάττα».
- 370.** Και ένας σοφός εκεί ήρθε, με τέλεια συμπεριφορά ο μοναχός· και αυτός εκεί ρώτησε, αυτούς που εκεί είχαν συγκεντρωθεί.
- 371.** «Τίνος είναι αυτό το νεκροταφείο, διαποτισμένο με ποικίλα αρώματα; Τίνος η σύζυγος αυτή κλαίει, τον σύζυγο που έφυγε μακριά από εδώ; Μη βλέποντας τον Βραχμαντάττα, κλαίει 'Βραχμαντάττα'».
- 372.** Και αυτοί εκεί απάντησαν, αυτοί που εκεί είχαν συγκεντρωθεί· «Του Βραχμαδάττα, σεβάσμιε κύριε, του Βραχμαδάττα, αγαπητέ.
- 373.** «Αυτού είναι αυτό το νεκροταφείο, διαποτισμένο με ποικίλα αρώματα· Αυτού η σύζυγος αυτή κλαίει, τον σύζυγο που έφυγε μακριά από εδώ· Μη βλέποντας τον Βραχμαντάττα, κλαίει 'Βραχμαντάττα'».
- 374.** «Ογδόντα έξι χιλιάδες, με το όνομα Βραχμαντάττα· σε αυτό το νεκροταφείο κήκαν, για ποιον από αυτούς θρηνείς;»
- 375.** «Ο βασιλιάς που ήταν γιος του Τσουλανί, των Παντσάλα ο άριστος αρματηλάτης· αυτόν, σεβάσμιε κύριε, θρηνώ, τον σύζυγο που έδινε κάθε επιθυμία».
- 376.** «Όλοι ήταν βασιλιάδες, με το όνομα Βραχμαντάτα· όλοι ήταν γιοι του Τσουλανί, των Παντσάλα οι άριστοι αρματηλάτες.
- 377.** «Όλων σταδιακά, έγινες η κύρια σύζυγος· γιατί τους προηγούμενους εγκαταλείποντας, τον τελευταίο θρηνείς;»
- 378.** «Για μένα που έγινα γυναίκα, για μακρύ χρόνο, αγαπητέ·

για μένα που έγινα γυναίκα, για την οποία μιλάς πολλά στην περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων».

- 379.** «Ήσουν γυναίκα, ήσουν άνδρας, πήγες ακόμα και στη σφαίρα των ζώων· έτσι αυτό των παρελθόντων, το τέλος δεν φαίνεται».
- 380.** «Εμένα που ήμουν φλεγόμενος, σαν φωτιά περιχυμένη με βούτυρο· περιχύνοντάς με σαν με νερό, έσβησε όλη την αγωνία.
- 381.** «Πράγματι αφαίρεσε από μένα το βέλος, τη λύπη εδραιωμένη στην καρδιά· αυτός που σε μένα την κατακλυσμένη από λύπη, τη λύπη για τον σύζυγο απομάκρυνε.
- 382.** «Έτσι εγώ έχω τραβήξει έξω το βέλος, έχω γίνει δροσερή, κατασβεσμένη· δεν θρηνώ, δεν κλαίω, ακούγοντας εσένα, μεγάλε σοφέ».
- 383.** Αφού άκουσε αυτά τα λόγια του ασκητή, τα καλά ειπωμένα· Παίρνοντας κύπελλο και χιτώνες, αναχώρησε στην άστεγη ζωή.
- 384.** Και αυτή αναχωρήσασα, όντας ήρεμη, από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή· ανέπτυξε τη συνείδηση φιλικότητας, για επαναγέννηση στον κόσμο του Βράχμα.
- 385.** Περιπλανώμενη από χωριό σε χωριό, σε κωμοπόλεις και βασιλικές πρωτεύουσες· Ουρουβέλα ονομαζόταν εκείνο το χωριό, όπου πέθανε.
- 386.** Αφού ανέπτυξε τη συνείδηση φιλικότητας, για επαναγέννηση στον κόσμο του Βράχμα· αφού απαλλάχθηκε από τη γυναικεία συνείδηση, πήγε στον κόσμο του Βράχμα.

Η ιστορία του φαντάσματος της Ουμπαρί, δέκατη τρίτη.

Τέλος του κεφαλαίου Ουμπαρί, δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Μοτσάκα, μητέρα, Ματτά και Νανδά, Κουνταλινά, Γκχάτα·
δύο έμποροι, ράφτης και Ούτταρα, Σουττακάννα, Ουμπαρί.



ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 07. Το βιβλίο των ιστοριών για φαντάσματα. 2. Το κεφάλαιο για την Ούμπαρι έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

[PaliVerse.org](https://paliverse.org)